

Sygn. akt VIII C 1251/20

POSTANOWIENIE

Dnia 5 października 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Małgorzata Sosińska-Halbina

po rozpoznaniu w dniu 5 października 2021 roku w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Miasta Ł.(...) w Ł.

przeciwko J. F.

o zapłatę

postanawia:

1. odmówić podjęcia zawieszzonego postępowania w sprawie;
2. oddalić wniosek o ustanowienia kuratora dla pozwanego nieznanego z miejsca pobytu;
3. umorzyć postępowanie w sprawie.

Sygn. akt VIII C 1251/20

UZASADNIENIE

W dniu 6 grudnia 2020 roku powód wystąpił przeciwko pozwanemu J. F. z pozwem o eksmisję.

Zarządzeniem z dnia 4 lutego 2021 roku pełnomocnik powoda został zawiadomiony w trybie art. 139¹ § 1 k.p.c., że pozwany pomimo powtórzenia zawiadomienia zgodnie z art. 139 § 1 k.p.c. nie odebrał odpisu pozwu, wobec czego pełnomocnik został zobowiązany do podjęcia działań, o których mowa w art. 139¹ § 2 k.p.c. pod rygorem zawieszenia postępowania w sprawie.

Postanowieniem z dnia 19 maja 2021 roku Sąd zawiesił postępowanie w sprawie na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c.

W piśmie procesowym z dnia 18 sierpnia 2021 roku strona powodowa wniosła: o podjęcie postępowania w sprawie, załączając protokół z czynności podjętych przez komornika sądowego, o dokonanie ponownego doręczenia odpisu pozwu na adres uzyskany z ZUS (tj. (...), ul. (...) r. 11 m. 6), ewentualnie, gdyby ponowne doręczenie odpisu pozwu okazało się nieskuteczne, o ustanowienie kuratora dla pozwanego nieznanego z miejsca pobytu.

Zarządzeniem z dnia 19 sierpnia 2021 roku przesłano korespondencję dla pozwanego na adres wskazany w powyższym piśmie procesowym, jednak ta została doręczona jedynie w trybie awizo, bez żadnej innej adnotacji poczty.

Postanowieniem z dnia 5 października 2021 roku Sąd odmówił podjęcia zawieszzonego postępowania w sprawie, oddalił wniosek o ustanowienie kuratora oraz umorzył postępowanie w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Nowelizacją procedury cywilnej z dnia 7 listopada 2019 roku ustawodawca odszedł od koncepcji przyjmowania fikcji doręczeń pierwszego pisma procesowego wymagającego podjęcia obrony praw strony pozwanej, czemu dał wyraz w art. 139¹ k.p.c. Zgodnie z § 1 przywołanego przepisu, jeżeli pozwany, pomimo powtórnego zawiadomienia zgodnie z art. 139 § 1 zdanie drugie, nie odebrał pozwu lub innego pisma procesowego wywołującego potrzebę podjęcia obrony jego praw, a w sprawie nie doręczono mu wcześniej żadnego pisma w sposób przewidziany w artykułach poprzedzających i nie ma zastosowania art. 139 § 2-3¹ lub inny przepis szczególny przewidujący skutek doręczenia, przewodniczący zawiadamia o tym powoda, przesyłając mu przy tym odpis pisma dla pozwanego, zobowiązując do doręczenia tego pisma pozwanemu za pośrednictwem komornika. W realiach niniejszej sprawy czynności, o których mowa w przytoczonym przepisie, zostały podjęte, a w ich wyniku powód przedłożył: 1) sporządzony przez komornika w dniu 3 marca 2021 protokół, z treści którego wynika, że pozwany nie przebywa w lokalu oznaczonym w pozwie, 2) informację z ZUS, 3) oryginał niedoręczonej korespondencji kierowanej do pozwanego. Przedsięwzięte przez powoda działania oraz ich skutek podlegały ocenie przez pryzmat art. 139¹ § 2 k.p.c., w myśl którego, powód w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia mu zobowiązania, o którym mowa w § 1, winien złożyć do akt potwierdzenie doręczenia pisma pozwanemu za pośrednictwem komornika albo zwrócić pismo i wskazać aktualny adres pozwanego lub dowód, że pozwany przebywa pod adresem wskazanym w pozwie. Po bezskutecznym upływie terminu stosuje się art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. Oznacza to, że warunkiem sine qua non powyższej regulacji jest przedstawienie dowodu potwierdzającego aktualność adresu. W niniejszej sprawie powód nie sprostął nałożonemu na niego zobowiązaniu. W świetle treści protokołu komorniczego, ale także stanowiska powoda wyrażonego w piśmie procesowym z dnia 18 sierpnia 2021 roku, w sprawie za niesporne uznać należy, że pozwany nie przebywa pod adresem Ł., ul. (...). Jednocześnie podjęta przez Sąd na wniosek powoda próba doręczenia odpisu pozwu na adres uzyskany z ZUS okazała się nieskuteczna – przesyłka adresowana do pozwanego została zwrócona z adnotacją „zwrot nie podjęto w terminie”. Wniosek o podjęcie zawieszono postępowania podlegał zatem oddaleniu wobec niespełnienia przesłanek

z art. 139¹ § 2 k.p.c. Jednocześnie powód nie wykazał, że ziściły się przesłanki ustanowienia dla pozwanego kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu, nie uprawdopodobnił bowiem, że miejsce pobytu pozwanego nie jest znane. Oczywiście jest bowiem, że sam fakt niedoręczenia przesyłki pod adresem Ł., ul. (...) r. 11 m. 6 nie oznacza jeszcze, że pozwany tam nie przebywa. Fakt ten ma wyłącznie takie znaczenie, że stanowi przeszkodę do podjęcia zawieszono postępowania. W takim stanie rzeczy powód powinien przedsięwziąć czynności zmierzające do wykazania, że pozwany nie przebywa również pod w/w adresem, bądź też zaoferować dowody na tę okoliczność, czemu jednak nie sprostął.

Na koniec wyjaśnienia wymaga, że wyłącznie skuteczny wniosek o podjęcie postępowania w ciągu trzech miesięcy od daty postanowienia o zawieszeniu postępowania tamuje umorzenie postępowania na wskazanej podstawie z art. 182 § 1 pkt 1 k.p.c. (por. uchwała SN z dnia 18 listopada 2015 roku, III CZP 74/15, OSNC 2016/12/136), co w niniejszej sprawie nie miało miejsca.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.